

Sygn. akt: III C 1218/14 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Joanna Suchecka
Protokolant:	sekr. sądowy Joanna Schultz

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2016 r. w Szczecinie

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko K. P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego K. P. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 163,44 zł (sto sześćdziesiąt trzy złote czterdzieści cztery grosze) z odsetkami ustawowymi od dnia 3 maja 2014 r. do 31 grudnia 2015r. i z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 107 zł (sto siedem złotych) tytułem kosztów postępowania.

SSR Joanna Suchecka

Sygn. akt III C 1218/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 20 stycznia 2016r. wydanego w postępowaniu uproszczonym

Pozwem z dnia 31 marca 2014r. złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) Spółka Akcyjna w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego K. P. na rzecz powoda kwoty 163,44 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26 marca 2013r. i kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że wobec zalegania przez pozwanego z płatnością rachunków w dniu 27 lutego 2013r. został zdemonstrowany gazomierz w lokalu pozwanego. Na wniosek pozwanego dostawa gazu została wznowiona. Opłata ta, zgodnie z postanowieniami Taryfy obowiązującej w dniu wznowienia wynosiła wraz z podatkiem VAT 163,44 zł. Powód wystawił w tym zakresie fakturę wobec pozwanego opatrując ją terminem płatności na dzień 25 marca 2013r.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany złożył sprzeciw, w którym podniósł, że powód nie przedstawił dokumentów, z których wywodzi roszczenie oraz nie przedstawił dowodów przekazania korespondencji pozwanemu.

Na rozprawie pozwany podniósł, że potrzeba ponownego zamontowania gazomierza by nie powstała, gdyby gazomierz ten nie został bezprawnie zdemontowany poprzez dostanie się w sposób nieuprawniony do nieruchomości przez pracowników powoda. Jednocześnie pozwany przyznał, że posiadał zaległości z tytułu płatności za gaz oraz że na jego wniosek nastąpiło wznowienie dostarczania paliwa gazowego do lokalu. Zarzucił, że nie otrzymał faktury za wznowienie dostawy paliwa gazowego.

W toku postępowania doszło do przekształcenia po stronie powodowej. Na podstawie umowy przeniesienia zorganizowanej części przedsiębiorstwa na (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. została przeniesiona zorganizowana część przedsiębiorstwa pod nazwą Segment Obrotu Detalicznego, w skład w której wchodzi między innymi wierzytelności związane z działalnością w zakresie obrotu detalicznego paliwem gazowym, w tym wierzytelność objęta pozwem.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 marca 2008r. została zawarta między (...) S.A. w W. a K. P. umowa kompleksowa dostarczania paliwa gazowego do gospodarstwa domowego położonego przy ul. (...) w S.. Odbiorca został zakwalifikowany do grupy taryfowej W-3. W umowie wskazano, że jej integralną część stanowią załączniki w postaci Ogólnych warunków umowy i Taryfy, a odbiorca oświadczył, że dokumenty te otrzymał.

dowód:

- umowa kompleksowa k. 38-39

Pozwany zalegał z opłaceniem rachunków za dostarczane paliwo gazowe.

niesporne

W dniu 27 lutego 2013r. doszło do zdemontowania w lokalu przy ul. (...) w S. gazomierza, bez udziału odbiorcy.

dowód:

- informacja o zdjęciu gazomierza k. 44

W dniu 5 marca 2013r. na wniosek pozwanego nastąpił montaż gazomierza w lokalu przy ul. (...) w S..

dowód:

- zlecenie k. 45

Za wznowienie dostarczania paliwa gazowego po wstrzymaniu jego dostawy (...) S.A. (...) Oddział Handlowy w Pozwaniu wystawił w dniu 11 marca 2013r. fakturę na kwotę 132,88 zł netto (163,44 zł z podatkiem VAT) z terminem płatności na dzień 25 marca 2013r. obciążając tą kwotą pozwanego.

Zgodnie z taryfą nr 5, zatwierdzona decyzją z dnia 17 grudnia 2012 r. Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, jeżeli ustawną przyczyną uzasadniającą wstrzymanie dostarczania paliwa gazowego z przyczyn, o których mowa w pkt 4.1.5, operator jest zobowiązany do bezzwłocznego wznowienia dostarczania paliwa gazowego. Jedną z tych przyczyn jest zaleganie przez odbiorcę z zapłatą za pobrane paliwo gazowe co najmniej miesiąc po upływie terminu płatności, pomimo uprzedniego pisemnego zawiadomienia go o zamiarze wypowiedzenia umowy i wyznaczenia dodatkowego, dwutygodniowego terminu do zapłaty zaległych i bieżących należności. Opłata za wznowienie dostarczania paliwa gazowego wynosi w grupach taryfowych od W-1 do W-4 oraz L-1 do L-4 – 132,88 zł.

dowód:

- faktura k. 37

- decyzja z dnia 17 grudnia 2012r. k. 61-78

Pismem z dnia 3 lipca 2013r. zostało skierowane do pozwanego przedsądowe wezwanie do zapłaty obejmujące należność z ww. faktury na kwotę 163,44 zł. Korespondencja została skierowana na adres B. 64/2 w S.. Pierwsze awizo pozostawiono w skrzynce listowej w dniu 8 lipca 2013r. Drugie awizo pozostawiono w dniu 16 lipca 2013r. Korespondencję zwrócono do nadawcy w dniu 23 lipca 2013r.

dowód:

- pismo z dnia 3 lipca 2013r. z potwierdzeniem odbioru k. 40-43

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się w przeważającej części uzasadnione, a mianowicie w całości co do należności głównej oraz częściowo w zakresie należności z tytułu odsetek.

Powód dochodził zapłaty z tytułu umowy łączącej strony kompleksowej dostarczania paliwa gazowego z dnia 11 marca 2008r. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. Prawo energetyczne (t.j. Dz.U.2012.1059) dostarczanie paliw gazowych lub energii odbywa się na podstawie umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji. Fakt, iż strony łączyła umowa tego rodzaju pozostawał poza sporem. Nie budziło również wątpliwości Sądu, że na (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w W. przeszła wierzytelność objęta pozwem wniesionym przez (...) Spółkę Akcyjną w W. w wyniku przekształceń po stronie powoda, tj. przeniesienia na (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w W. zorganizowanej części przedsiębiorstwa (...) Spółki Akcyjnej w W.. W skład tego zorganizowanego przedsiębiorstwa wchodziły między innymi materialne i niematerialne składniki wchodzące w skład (...), w tym wierzytelności związane z działalnością w zakresie obrotu detalicznego paliwem gazowym. Niewątpliwie zatem wierzytelność objęta fakturą wystawioną przez (...) Oddział Handlowy w P., objęta sporem, wchodziła w skład tego przedsiębiorstwa.

Kwestią podlegającą rozstrzygnięciu było to, czy pozwany został prawidłowo obciążony należnością wynikającą z faktury z dnia 11 marca 2013r. oraz czy faktura ta została mu doręczona.

W odniesieniu do zastrzeżeń pozwanego, iż ponowny montaż gazomierza był konsekwencją bezprawnego demontażu gazomierza w lokalu, w którym pobierane było paliwo gazowe zgodnie z umową, podkreślenia wymaga, że należność objęta pozwem dotyczy opłaty za wznowienie dostarczania paliwa, w sytuacji przewidzianej w pkt 4.1.6 taryfy, nie zaś za montaż gazomierza. Demontaż i montaż gazomierza jest czynnością techniczną, natomiast przedmiotowa opłata pobiera jest za usługę w postaci wznowienia dostarczania paliwa gazowego do lokalu. Okoliczności, które uzasadniały wstrzymanie dostarczania paliwa gazowego do lokalu przy ul. (...) w S. pozostawały poza sporem. Pozwany przyznał, że zalegał z zapłatą faktur za dostarczone paliwo gazowe z uwagi na przebywanie poza granicami kraju. Bezsporne było również, że na wniosek pozwanego, powód przystąpił do wznowienia dostarczania paliwa. Natomiast okoliczność, czy powód wykonując przysługujące mu uprawnienie do wstrzymania dostarczania paliwa gazowego naruszył prawo innych osób do lokalu przy ul. (...) w S. pozostawała poza zakresem niniejszego sporu, nie stanowiła podstawy żądania i nie miała ona wpływu na jego istnienie, jak również pozwany w niniejszym procesie z ewentualnych nieprawidłowości w tym zakresie nie wywodził żadnych roszczeń wobec powoda. Niewątpliwie bowiem powód był uprawniony do wstrzymania dostarczania paliwa gazowego do lokalu, doszło do wstrzymania tej dostawy, oraz na wniosek pozwanego nastąpiło wznowienie dostarczania paliwa gazowego do lokalu, a zatem ziściły się wszystkie przesłanki uzasadniające obciążenie pozwanego opłatą przewidzianą w taryfie, odpowiednio do grupy taryfowej, według której było dostarczane paliwo do przedmiotowego lokalu. Na pozwanym ciąży zatem obowiązek zapłaty kwoty 163,44 zł.

W odniesieniu do zarzutu pozwanego, iż nie otrzymał on faktury obejmującej żądanie pozwu, Sąd uwzględnił ten zarzut jako mający wpływ na bieg terminu odsetek. Stwierdzić należy, że zgodnie z art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. na powódzie ciąży obowiązek przedstawienia materiału potwierdzającego istnienie roszczenia co do zasady i wysokości, a także w zakresie jego wymagalności i terminu płatności, jeśli jednocześnie powód dochodzi należności ubocznej z tytułu opóźnienia w płatności. Strona powodowa, której znane były zarzuty pozwanego dotyczące braku doręczenia mu korespondencji obejmującej dokumenty stwierdzające istnienie dochodzonego roszczenia, które to zarzuty zostały zawarte w sprzeciwie od nakazu zapłaty oraz podtrzymane na rozprawie w dniu 2 października 2015r., nie zaoferowała materiału dowodowego pozwalającego na przyjęcie, że przed wystąpieniem na drogę postępowania sądowego pozwany został skutecznie wezwany do zapłaty kwoty 163,44 zł i że pozostaje on w opóźnieniu w zapłacie od dnia 26 marca 2013r. W przedstawionej fakturze termin zapłaty świadczenia został wyznaczony na dzień 25 marca 2013r., jednakże wskazanie to nie jest decydujące dla ustalenia wymagalności roszczenia wobec pozwanego. Zgodnie z art. 455 k.c. jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Przepis ten znajduje zastosowanie do świadczenia objętego żądaniem pozwu, a zatem decydujące dla ustalenia terminu wymagalności była data doręczenia pozwanemu wezwania do zapłaty. W sprawie brak jest materiału pozwalającego stwierdzić czy i kiedy została pozwanemu doręczona faktura VAT. Powód zaoferował materiał, z którego wynika, że pismem z dnia 3 lipca 2013r. skierował do pozwanego przedsądowe wezwanie do zapłaty obejmujące należność z tej faktury. Pismo zostało nadane listem poleconym ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru. Jednakże przedłożone dowody w postaci potwierdzenia odbioru nie pozwalają na przyjęcie, że pismo to zostało pozwanemu w sposób skuteczny doręczone. Okres, kiedy pozwany miał możliwość odebrania korespondencji po terminie ponownej awizacji przesyłki, wyniósł 6 dni zamiast wymaganych 7 dni. Przesyłka była bowiem ponownie awizowana w dniu 16 lipca 2013r., a jej zwrot do nadawcy nastąpił w dniu 23 lipca 2013r., zamiast – jak winno być prawidłowo – 24 lipca 2013r. W konsekwencji Sąd przyjął, iż pierwszym prawidłowym wezwaniem pozwanego do zapłaty było doręczenie mu pozwu w niniejszej sprawie wraz z nakazem zapłaty, co nastąpiło w dniu 2 maja 2015r. Z tego względu roszczenie z tytułu odsetek zostało uwzględnione za okres od dnia 3 maja 2015r., a w pozostałej części oddalone.

Mając na względzie, iż pozwany uległ wobec zgłoszonego żądania niemal w całości, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. został obciążony obowiązkiem zwrotu poniesionych przez powoda kosztów postępowania, na które składało się wynagrodzenie pełnomocnika w stawce minimalnej stanowiącej kwotę 60 zł, opłata od pełnomocnictwa 17 zł i opłata od pozwu 30 zł, łącznie 107 zł.

SSR Joanna Suchecka